

spustil, nepřesvědčiv se dříve, zda není nabita, trestu nepodléhal, jest vyloučeno pozitivním ustanovením § 374 tr. zák. a jen s tímto případem možno osudné jednání stěžovatelovo v přítomném případě srovnávati.

Čís. 42.

Byla-li při zločinu krádeže položena porotcům otázka dodatková po výši hodnoty ukradeného předmětu, není sice účelno a vhodno, pojmáti tuto pro trestnost činu závažnou skutkovou okolnost i do otázky hlavní; stalo-li se tak však přes to, nezakládá to o sobě zmatek dle § 344 č. 6 tr. ř.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1919. Kr I 70/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných Marie K. a Václava K., kteří byli krajským jako porotním soudem v Jičíně uznáni vinnými zločinem krádeže, první dle §§ 171, 173., 174 IIa), c), 179 tr. zák. a druhý dle §§ 171, 174 IIa), c), 176 IIa) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obou obžalovaných, uplatňující důvod zmatečnosti dle § 344 č. 6 tr. ř., jest neopodstatněna. Po stránce této vytýká zmateční stížnost rozsudku zmatek, poněvadž přes odpor obhájcův pojaty byly do hlavních otázek ohledně krádeže též hodnoty odcizených věcí, jakkoliv byly krom toho dány porotcům též otázky dodatkové, zda hodnoty toho, co bylo ukradeno, činí více než 2000 K, pokud se týče 200 K nebo 50 K. V tomto upravení otázek shledává zmateční stížnost porušení předpisů §§ 318 a 320 tr. ř. Nelze popíráti, že by byl porotní soud lépe jednal, kdyby byl z hlavních otázek, týkajících se krádeží, hodnoty odcizených věcí vypustil. Neboť tím, že pojaty byly přesné cifry ocenění odcizených předmětů do hlavních otázek, krom toho pak položeny byly zvláštní otázky dodatkové ohledně hodnoty odcizených věcí 2000 K, pokud se týče 200 K, pokud se týče 50 K převyšující, přivoděno bylo jednak nebezpečí, že by porotci mohli pro pouhé pochybnosti o přesné cifře hodnoty odepřítí kladnou odpověď na hlavní otázky, jakkoliv v ostatních směrech pochybností neměli, jednak že by se mohli dostat sami s sebou v odpor, přisvědčivše k otázkám hlavním, ne však k otázkám dodatkovým, co do výše hodnoty korespondujícím. Tento odpor nastal také skutečně ve výroku porotců ohledně Václava K., byť i ne v neprospěch tohoto obžalovaného. Neopodstatněno jest však tvrzení zmateční stížnosti, že by z příčiny jí uplatňované byly bývaly porušeny předpisy stran kladení otázek porotcům, nanejvýš předpisy §§ 318 a 320 tr. ř. Se stanoviska § 318 tr. ř., dle něhož pojmouti jest do hlavní otázky z okolností trestního skutku tolik, kolik třeba jest k jeho individualisování a ku rozhodnutí o nárocích na odškodnění, bylo pojetí přesné hodnoty ukradených předmětů ovšem zbytečné, poněvadž i bez něho byl trestní skutek dostatečně individualisován, aby od podobných skutků bezpečně mohl býti rozlišen, o výši odškodnění rozhodovati pak jest ne porotcům, nýbrž soudu, takže cifru škody výrokem poroty zjišťovati netřeba. Bylo-li však lze se obejít i bez pojetí cifry do otázek hlavních, nevyplývá z toho

ještě, že by jejím pojetím do hlavní otázky byl předpis § 318 býval porušen. Dle druhého odst. § 323 jest ponecháno úvaze soudu v tom kterém případě, které skutečnosti jest shrnouti v jednu otázku aneb učiniti předmětem zvláštních otázek. Dle toho nelze popíratí oprávnění soudu, aby pojal i hodnotu odcizených předmětů do otázky hlavní. Tím méně lze shledávati porušení předpisu § 320, či spíše § 322 tr. ř. v tom, že soud učinil obnosy pro zločinnou kvalifikaci krádeže, pokud se týče pro trestní sazbu rozhodné předmětem zvláštních otázek dodatkových. Tím bylo naopak vyhověno předpisům těchto míst zákona a nemění na tom ničeho skutečnost, že se tak stalo přes to, že byl již pojetím hodnoty do otázek hlavních zjednáán dostatečný podklad pro rozhodnutí i o této stránce činu. Dvojnásobné položení téže otázky porotcům nutilo je sice, zabývati se dvakrát hodnotou odcizených předmětů, tím však právům obhajoby nestala se žádná ujma, nýbrž bylo jim spíše poslouženo. I v případě dodatkových otázek o přičetnosti vedou se porotcové dle výslovného předpisu zákona k tomu, aby se přičetností obviněného opětně a tedy důkladněji zabývali, jakkoliv jim bylo přičetnost obviněného zkoumati již tehda, když rozhodovali o vině jeho při otázce hlavní. Poukazuje-li zmateční stížnost k tomu, že kladnou odpovědí na otázky hlavní, obsahující též označení hodnoty odcizených předmětů, byla porotcům záporná odpověď na souběžnou otázku dodatkovou, pokud jde o hodnotu, stížena, nelze v tom shledati závady. Byli-li porotci úpravou otázek vůbec nuceni, aby se obírali dvakrát hodnotou odcizených předmětů, pak bylo to jen zcela správně, jestliže, odpověděvše kladně na otázku hlavní, musili i souběžnou otázku dodatkovou zodpověděti kladně. Záporná odpověď byla by jen nasvědčovala tomu, že porotcové otázky jim položené správně nepojali, a byla by zavdala podnět k monitoru. Právě výsledek v přítomném případě alespoň ohledně Marie K. nasvědčuje tomu, že porotcové, odpověděvše kladně jak na otázky hlavní chledně hodnoty 2000 K převyšující, tak i na otázku dodatkovou ohledně téhož obnosu, úlohu svou správně vystihli. Jinak má se věc ohledně Václava K., při němž porotcové, jakkoliv zjistili kladnou odpovědí na otázky hlavní, že cena odcizených předmětů 2000 K převyšovala, přes to otázky dodatkové ohledně hodnoty 2000 K a 200 K převyšující zodpověděti záporně. Dotyčná odpověď, která přiměla soud k tomu, že uznal Václava K. vinným jen krádeží věcí v hodnotě 50 K převyšující, jakkoliv kladnou odpovědí na otázky hlavní byla hodnota 2000 K převyšující již zjištěna, byla by mohla zavdati obžalobě příčinu k návrhu na řízení dle § 331 tr. ř. aneb podklad pro zmateční stížnost z důvodu § 344 č. 9 tr. ř. Ve prospěch obžalovaných tohoto patrného odporu, způsobeného ovšem málo vyhovující úpravou otázek využití nelze. Bylo proto zmateční stížnost i, pokud se opírá o § 344 č. 6 tr. ř. jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 43.

Souhlasil-li obžalovaný s návrhem obžalovacího spisu, aby při hlavním přelíčení byly čteny protokoly o seznáních svědků, nemůže se dovolávat zmatku dle § 281 č. 4 tr. ř. z toho důvodu, že protokoly ty byly při hlavním přelíčení přes odpor obhajcův čteny a že soud nevyhověl návrhu, by za účelem výslechu těchto svědků bylo hlavní přelíčení odročeno.